

ਅਜੈ ਲਾਂਬਾ ਜੋ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਵਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2009 ਦਾ CWP ਨੰ. 9782

31 ਅਗਸਤ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ—ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰ ਨੂੰ ਸਿਗਨਲਰ ਦੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ—ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ — ਕੀ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ — ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ—ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ— ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰ ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਡੀਮਡ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ, ਕਦੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 26)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।

(ਪਰਾ 27)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਜੈ ਲਾਬਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) Iiis 10 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9782 ਸਿਰਲੇਖ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11641 ਸਿਰਲੇਖ ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11635 ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 9840 ਸਿਰਲੇਖ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9799 ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9780 ਸਿਰਲੇਖ ਵੀਨਾ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9163 ਸਿਰਲੇਖ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2009 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9159 ਸਿਰਲੇਖ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9152 ਆਫ਼ 2009 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9814 ਆਫ਼ 2009 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 22 ਮਈ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।, 2009 ਵਿੱਚ 2008 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 2799 ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ/

(1) ਆਈਐਲਆਰ 2009 (2) ਪੀ.ਬੀ. & Hy. 445

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(3) ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9782 ਆਫ਼ 2009 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ

ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਨਾ ਕਰਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 17 ਨਵੰਬਰ, 2008, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-8। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 7 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-5 ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(5) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 16 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿੰਗਲਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1996 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲਰ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 89 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 31 ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਫਲਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1997 ਦੇ ਨਾਲ 30 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੇ 66 ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਈਡ ਆਰਡਰ।

(7) 23 ਫਰਵਰੀ, 1998, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਪਲਾਨਿੰਗ ਇੰਚਾਰਜ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਡੀਓ ਆਰਡਰ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 23 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ। 1998 ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-2 ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 29 ਜੂਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1998 ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ।

(8) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿੰਗਲਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ। ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੋਕਤਾ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਸਿਗਨਲਰ ਸਟੇਟ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ-ਇਲ ਰੂਲ, 1955 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰ ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। 7 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਉਦੋਂ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਮਡ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 1 ਮਾਰਚ, 1996 ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡੀਮਡ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਤਰੱਕੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(10) ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ P-5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

(11) ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਕੈਨਾਲ ਸਿਗਨਲਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਵਿਜੀਲੈਂਸ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਸਿਗਨਲਰ ਸਟੇਟ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ-3 ਨਿਯਮ, 1935 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9(ਬੀ) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰ ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਚਿਤ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਉਹ ਨੋਟੇਸ਼ਨਲ ਪੇ ਸਕੋਲ ਫਿਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

XXX

XXX

XXX

(6) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 66 ਤੱਕ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਕਲ/ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰਾਂ ਦੀ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:-

XXX

XXX

XXX

(3) ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ

. SURINDER KAUR v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 214
(Ajai Lamba, J.)

ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਰਡਰ "

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ P-7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਹਲਫਨਾਮਾ

1. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਸ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਭਾਈ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਦੁੱਗਰੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ:-

2. ਉਹ J ਸਾਲਾਨਾ ਲਈ ਵਾਪਸੀ/ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਡੀਮਡ ਡੇਲ ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
3. ਉਹ ਜੇ ਰਿਕਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ
ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ/ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਾ।
4. ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ।

Sd/-

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਗਵਾਹ”

ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ:

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹੀ ਹਨ।

Sd/-

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਗਵਾਹ। ”

(12) ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-8 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ P-8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨਹਿਰੀ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿਗਨਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ/ਸੋਧਣ/ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ

ਹੈ, ਜਾਂ ਸਲੇਟ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। "

(14) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-8 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ P-5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 22 ਮਈ, 2009 ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2799, 2008 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲੜੀਵਾਰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(17) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

(18) ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ।

(1) ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(11) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੀਮੇ ਜਾਂ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ;

(U) ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟ-ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ. "

(19) ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਧੋਖੇ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ।

. SURINDER KAUR v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 216
(Ajai Lamba, J.)

(20) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸੌਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸ.

ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੁਣ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਗਲਤ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਚਿਤ, ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੂ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਵਿਲਾਸਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੱਪੜਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਸਰਕੂਲਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਫਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ * ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਲਾਭ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਰਕਮ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। "

(21) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੌਂਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਲਤ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਪਾਤਕ, ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਜਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਰੁ. 20,000 ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 30,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 20,000 ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਣਇੱਛਤ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ii) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ii) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਣ-ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਯੋਗ ਅਦਾਇਗੀ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਨਿਯੋਜਨ ਜਿਸਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ ਉਹ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (Hi) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ

. SURINDER KAUR v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 218
(Ajai Lamba, J.)

ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਯੰਤਰ "

(22) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਗਲਤੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਰੋਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ।

(23) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਅਦਾਇਗੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਉਮੀਦ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਣ-ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ।

(24) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(25) ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਬਦ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਕੋਟ ਕੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ"।

(26) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ 1 ਦਿੱਤਾ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।

P-5 (ਪੈਰਾ ਨੰ. 5)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਸਿਗਨਲਰ ਤੋਂ ਸਿਗਨਲਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਡੀਮਡ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। , ਕਦੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-7, ਜੋ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਸਹੂ ਚੁੱਕੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(27) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੱਥ ■ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਡੀਸੀਅਲ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(29) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

. SURINDER KAUR v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 220
(Ajai Lamba, J.)

RNR,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ